

Sygn. akt IV U 162/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ryszard Sułtanowski

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 27.06.2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **L. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.** z dnia 10.05.2012 r. znak (...) -1

w przedmiocie jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 10.05.2012 r. znak (...) -1, w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy L. P. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 25.09.2010 r. w kwocie odpowiadającej 10 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca L. P. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 10 maja 2012 r., na mocy której odmówiono mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 25.09.2010 r. Wnioskodawca zarzucił, że nadal odczuwa dolegliwości związane z wypadkiem, taki jak ból kręgosłupa, napięcie mięśni, mrowienie w nogach i stopach. Ponadto nie może przebywać w jednej pozycji bez ruchu przez dłuższy czas.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. o wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł. Wskazał, że odmówiono wnioskodawcy przyznania jednorazowego odszkodowania gdyż na skutek wypadku przy pracy nie doznał uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca L. P. w dniu 25.09.2010 r. był zatrudniony na stanowisku ratownika medycznego – kierowcy w Pogotowiu (...) we W.. W dniu 25.09.2010 r. rozpoczął pracę o godz. 7. Wykonywał polecenie przewozu pacjentki ze Szpitala w T. do Szpitala we W. przy ul. (...). We W. zaistniała konieczność wykonania pacjentce badań EKG. W czasie gdy nosze znajdowały się jeszcze na transporterze noszy, wnioskodawca opuścił transporter do połowy goleni. W momencie gdy wnioskodawca chciał się wyprostować, blokada goleni odblokowała się, powodując pociągnięcie wnioskodawcy do przodu i w dół. Po zdarzeniu wnioskodawca poczuł silny ból w plecach z mrowieniem idącym do nóg. W wyniku zdarzenia wnioskodawca doznał urazu przeciążeniowego kręgosłupa lędźwiowego, co odpowiadało 10% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (poz. 90a i 94 tabeli stanowiącej załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. w sprawie w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub

długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

(dowód: protokół powypadkowy k. 3 akt ubezpieczeniowych,

opinia biegłego ortopedy dr n. med. M. J. k. 28-29, 73-74

opinia biegłego neurologa lek. med. P. T. k. 11-12,

opinia biegłego neurochirurga dr n.med. H. A. k. 53-54)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Wnioskodawca domagał się przyznania mu jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

W przedmiotowej sprawie sporem objęta była wysokość uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy doznanego na skutek wypadku przy pracy w dniu 25.09.2010 r.

Jako, że sąd nie posiada wiadomości specjalnych z zakresu medycyny, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i neurochirurgii. Jak należy wskazać opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Przy ocenie opinii biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 1987.10.13, II URN 228/87, (...)). Z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika przy tym, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłych jest konieczny. W takim wypadku Sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeżeli jest ona prawidłowa i jeżeli odmiennie ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym.

W niniejszej sprawie wypowiedziało się trzech biegłych lekarzy neurolog, ortopeda i neurochirurg. Pierwszy z nich w wydanej opinii określił wysokość uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy na 5 %, pozostali biegli zaś na 10 %. Wszyscy biegli zgodnie stwierdzili, że w przypadku wnioskodawcy na uszczerbek na zdrowiu składają się stan po urazie przeciążeniowym kręgosłupa lędźwiowego z dnia 25.09.2010 r. oraz rozszczep łuków kręgów L5 i S1 oraz wypukliny jąder miażdżystych L4/L5, L5/S1, co skutkowało ustaleniem jego uszczerbku na zdrowiu odpowiednio wysokości 10 i 20 %, przy czym jak już wcześniej wskazano, uszczerbek spowodowany wypadkiem przy pracy został określony na poziomie 5% (neurolog) lub 10 % (ortopeda, neurochirurg). Sąd nie dopatrywał się przesłanek podważających jej prawidłowość. Wprawdzie strona pozwana wniosła zastrzeżenia do opinii, lecz zastrzeżenia w niej podniesione nie mogły skutkować podważeniem ich wiarygodności. Zastrzeżenia te stanowiły faktycznie polemikę ze sporządzonymi w sprawie opiniami. Biegli w sposób wyczerpujący i przekonujący odnieśli się w opiniach uzupełniających do wniesionych zastrzeżeń. Dlatego też, biorąc powyższe pod uwagę oraz fakt, że opinie były pełne, jasne oraz wystarczająco wyjaśniały zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych należało uznać je za w pełni wiarygodny dowód. Sąd Rejonowy przyjął w oparciu o wnioski płynące z opinii biegłych ortopedy dr n. med. M. J. oraz neurochirurga dr n.med. H. A., że uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 25.09.2010 r. wyniósł 10 %. Za takim wnioskiem przemawiały zarówno zgodność wydanych opinii, wysokie kwalifikacje zawodowe obu biegłych jak i charakter urazu wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze, należało przyjąć, że strona pozwana nieprawidłowo ustaliła brak uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy wskutek wypadku przy pracy.

Stąd też Sąd stosownie do treści art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w kwocie odpowiadającej 10 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.